

Doğum Günüm Ve Annem

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 02 Haziran 2023

1 Haziran, doğduğum günün gecesi...

Doğum günü pastamı yemek için günü beklerken annemle birlikte, annemi baygın halde bulup ambulans çağırıldım.

Bana verdiği sözü tutmadı ben yine de onun iyileşeceğini umut ediyorum uzak ve zor bir ihtimal olsa da.

Dualarım onunla sizlerden de dua beklerim.

İyi ki doğdum mu?

Annem yanımda olmadıktan sonra ne önemi var ki?

Rabbim sen büyüksün.

Düş kıyımları...

Modern ç/ağın mimarisi yoksunluk yâd edilesi

Dünder saklı mutluluğun mutlak ve de muğlak galibi...

Hüzün ertesi düştüğüm yola

Baş veren yeni günde saklı sonsuz dua

Muadiliyim çeperinde sevginin

Aşkı sevgiyi ilmek ilmek d/okuyan ve öğreten kadın elbette annem.

Hızına yetişemediğim hüzün bulutlarının nikâhı kıyıldı

Yüreğimde en derinde
Kıyama durduğum her ezan vakti
Halis munis bir kul olsam bile ne ki ne?
Yalnızlığın ikbali ve ihbarı
Ve yaza merhaba dediğimiz Haziran güncesi
Hani, ilk günü ayın
Beni zorluklarla doğuran kadın
Biteviye örselensem de hayat denen minvalde
Konuşlu olduğum tek varlığım her zerrem...

Yüreği de ruhu da bedeni de yıkadığım
Gülüp geçen insanların nezdinde
Deli gibi yuttum belledim acıları

Rotam mı?
Bir de rütbem...
Yüreği geniş mevsimden seken
Ne kör kurşunum
Ne de kör noktası İlahi Sevginin
Azat edilesi bir kuş gibi
Ne olur örtün üstümü:
Ben duramam ki yaşayamam da annem olmadan
Gel gör ki: emir büyük yerden
Acının doruğu
Hüznümle dibe vurduğumun nüktesi
Yaşıma da yasıma da itirazı olsun varsın insanların
Hızır nasıl ki yetişecek bir ezan vakti...

İngelerim kaçkın bu gün
Bense hiç olmadığım kadar şaşkın
Neşri mi dünün ya da nesri verilen hükmün:
Haziranın ilk günü gecesi hüzne biat asılı kaldığım
Devasa kancası göğün bir rutinmiş meğer zalimin öğürdüğü
Kanlı düğün:
Mecazı mizacı yitik
Tefsiri bitik bir varlık
Asası mı hayatın?
Asi sevgimden mi dersimi aldım?
Adağım ve de azadesi olduğum

Azlık çokluk ne ki,
O yanımda olmadıktan sonra.

Suskun gün
Sürgün gönlün ukdesi ve güftesi
Hazır ol da yaşadığım ölüm öncesi
Sınandığı kadar dirayetimin ilk nüktesi
Sınavım büyük; sınavım altında kaldığım
Göçük misali
Hırpani rüzgârın endamında yiten kadın
Azabın gazabında
Acının duvağında
Tekerin izinde
Hayat denen bilinmezin gizinde...

Savurduğum notalar ve heceler ne ki?
Meylettığım delici bir zemheri
Hızmam da yok hazır da değilim göç mevsiminde
Yeter ki kayıp gitmesin bir yıldız gibi
Ellerimden...
Amadesi olduğum zelzeleden...
Ah, yüce Rabbim zerre kuşum yok kudretinden...

İzbelerde saklı sözcükler ve alfabe
Kısrağın üstünde saklı bir hengâme
Delice tutulduğum sevgi ve fırtına
Zulme kedere meyledenlerden aldığım dersi
Havale ettiğim kadar Rabbe
Rengim de kaçık bu gün ruhum yaralı
Ölümü irdeleyen alıcı kuşların yaladığı yüzüme vuran rüzgârı
Alsın götürsün benden melekler
Efkârın derdest ettiği
Oysaki nasıl da mutlulukla beklemiştim yaz denen mevsimi.

Yazgım da yatağım da yanık
Yerle yeksan edilmiş sözcüklerin kapısı aralık
Hali hazırda Araf'ta
Haşmetli bir hüznün akıbeti
Bir mim bir de mil çektiğim gözleri

Yaralı yüreğin yamalı, dertli kalemin
Azığıma da rızkıma da razı
Sancı dolu sanrıların yüreğin de dinmezken nazı niyazı
Gitme, be anne gitme benden
Gideceksen de al götür beni
Ufkumda yerleşik acıların bam teli
Saklandığım kadar uzağında gözlerinden
İnsan denen canlının da dinmişken merhameti.

Meylettiğim ölümdür, annem
Ama senin değil benim
Olmalıydı göç vakti
Öcümü illa ki alacağım hayat denen merhaleden uzak değil
İki cihanda da aziz olmanın muradıdır
Rabbin verdiği güç ve tek teselli
Yeter ki tecelli etmesin erken gidiş vaktin
Elbet sorgu sual olmaz lakin...
Sen de ben de Rabbimize emanetin ıslah ettiği
Kaderin, kederin ucu yanık mektubuna kondum işte
Bir Cuma vakti
Ne gelir ki benim gibi aciz bir kulun elinden...